

763

1092.
1092

763

N°. 1098.

Waimolif

t a s k o = r a h h a

teekäiattele.

B. Gildemann.

Trükkitud W. Pormi jures.

311011-22
295.34
Von dem Ehstländischen Evangelisch-Lutherischen Consistorio wird hierdurch attestirt, daß in nachstehender Schrift, betitelt: „Waimoliik tasko-rahha teekái-attele“ nichts wider die heilige Schrift und die symbolischen Bücher der Evangelisch-Lutherischen Kirche enthalten ist. Reval, Dom, den 27. Novbr. 1851.

(L.S.)

Gebhardt, Assessor Consistorii.

No. 967.

Rud. Hörschelmann, Secr.

Der Druck ist gestattet.

Dorpat, den 29. Februar 1852.

(L.S.)

Abgerheilter Censor in Dorpat Colleg.-Rath
J. de la Croix.

Kallis sõbber!

sa olled teekonna peäl: olled waene teomees moisa polest moisa asjaga moi olled perre- mees omma asja parrast wäljas. Tubba olled ehk monne hea wersta ärra káinud; olled ehk wäljapole minnemas moi koiopole tullemas; olled ehk monnest ja mitmest kõrtsist ja trahterist jo mõda joudnud, ja astusid ka monnesse siisse: kas õmaia piddama moi hoost puhkama, ehk isse leiba wõtma moi pipo tubba- kast pannema. Suhtus ka sedda, et ehk sõma alla futáie wina ehk sõma peále tobi õllut wõt- sid. — Sah mo kallis kassowend, liggi tut- taw ehk emalt woõras! futáie wina ehk tobi õllut saad ehk said kõrtsi pappu moi trahteri isfanda káest, agga sinno hinge peále ei mõt- telnud ei kõrtsi pappu egga trahteri isfand, et sulle iggawesse ello teekonna finnitusses raso kuirwa ehk tilga marga süddamesse olles and-

nud, — agga jo sa isse ommeti olled möttel-
nud? — Ei tea kita.

Olgo siis nüüd, mo armoke, seford ja ed-
despidi so meles, et sinna siin Ma peäl muud
ei olle kui küllalinne ja teekäia, et sul siin il-
mas jädawat paika ei olle, waid et sa tul-
lewa ello paika pead **otsima**, sedda paika
mis üllewel taewas on; olgo so meles, et ka
sinna pead surema, woib olla, kas tän-
na woi homme! — ja siis moistetaks
so peäle koghut so usso ja so teggude
järele! — kas kuulsid?

Igga heina-kõrs, igga witsa-raag kellest sa
ülle astud ehk wanfri woi reega ülle aiad,
igga furno-aed, kellest sa möda lähhad, woik-
sid sulle mele tulletada, et ka sinno ots warfi
peäl woib olla; igga kirriko torn, mis par-
remat ehk pahhemat kät so kätte paistab, kas
liggidelt ehk kaugelt, se peaks nago Summala
sõrm so süddame külge putuma ja sulle ütle-
ma: Wata ülespidi! kus so iggawenne ello-
paik ja pärris koddo seisab, kus Summal el-

lab, kes tahhab, et sa ei pea warraštama egga walletama, ei lomale egga isfeennesele ennast liga wässiitades liga teggema, egga liggimessele teel ehk kõrtsis tulli!

Agga mo kallike! — sa polle ehk sedda weel tähhelegi pannud, ja ollid ehk ülleannetumad sõbrad, kellega sa seltsis teele läksid, ehk kõrtsis moi tee peäl seltsi juhtunud, ehk olled neid jubba ennese jummalakartust ennese süddamest ennamiste lasknud wälja irwitada ja pillkada. — Siis woiks nüüd sefinnane piisoke ramatokenne sind jälle so kalli Jssanda ja Önnisteggia jure taggasi juhhatada, ja so süddamele ello-teekonna peäl tee-juhhatajaks ja seltsiks olla, et sa ükskord, kui otsakord tuleb, woiks omma armsa taewa-Jssa armo soja tuppä sada. Oh ärra põlga sedda ramatokest mitte ärra, egga ärra olle ta wasto holimatta, ta ei te sulle keddagi pahha, waid head, sepärast wõtta ta kasa kui teekonna peäle lähhäd, ehk woid seält seest ennesele üht önnistust leida; ärra irwita ta kōhta, sest siis naerad ja

irwitad sa Summalat, sest et need on selged
Summala sanna salmikesed, mis ma sulle siin
järele mõttelda annan; ärra anna ka ennese
süddames rumi pahha mõttele, sest Summal,
kes innimest ja ta mõtted läbbi ja läbbi ärra
nääb ja moistab, ei anna ennast mitte pil-
kada, — ja mis innimenne külvab, sedda ka
saab ta leikada.

Müüd kallis wend ehk sõbber! panne täh-
hele, mis ma sulle weel ütlen: Loe neid sal-
mikesi, mis sa siit leiad, ja mis piibli seest
on noppitud sinno ja so ka=wendade heaks,
wata neid tee peäl saggedaste ja mõtle jär-
rele; pallu Summalat, et ta sulle isse aitaks
felletada, mis nad tähhendamad. Sa kui
sa enne rummalaste olled olnud, siis pallu
Summalalt andeksandmist. Sa kui sa õiete
kindlaste tahhad, siis woib sulle neist salmi-
kestest elluks aiaks luggeda ja mõttelda olla.

Oh wõtta loe ja mõtle! ärra kula mitte,
mis ilma irwitajad ja naerjad suust wälja aia-
wad; ärra heida jodikutte sõbraks, kes muud

ei oska, kui rielda ja karmopiddi liiskuda, teine-teist sõimata ja peksta, waid seisa kindlas uskuis nende wasto ja hoia ennast nisuggusist emale: — sest kui sa ennast huntide seltsi annad, siis sa pead ka nendega seltsis hulluma, — ja nisugguste teud on kurrati käest, ja kes kurrati tahtmist tewad, need on kurrati sullased, ja kurrati sullased lähwad ükskord keige omma teggudega kurrati kätte. — Ee ja pallu Jummalat, siis saad sa arro, mis pühha kirri ütleb, et jummalakartus keige asjadele kasso sadab, ja et temma on sellesinnatse ja tullemo ello tootus.

Noh siis! Jätsand Jummal olgo keikis paikus ja iggal aial sinno saatja ja juhhataja keige sinno teede peäl, ja aitko isse, et sa tedda kardaksid ja armastaksid ellootsani! Amen! — Se sündko nenda! Amen!

Karda Jummalat ja pea temma käsud, sest se on igga innimesse kohhus. Sest Jummal wiib keik, mis tehtud, kohto ette, ka keik, mis

sallaja, olgo se hea ehk kurri. Rogg. 12, 13, 14.

Däl ütleb ommas süddames: Ei polle Summalat. Ugga seäl tundwad nemmad suurt hirmo, kus ep olle hirmo. Paul. 53, 2. 6.

Ekš teie tea, et patto sõbrus on waen Summala wasto? Kes nüüd tahhab hukatusse teed kâia, se saab Summala waenlaseks. Sak. 4, 4.

Eoda Jehowa peäle keigest ommast süddamest, ja ärra toeta ennast mitte omma ennese moistusse peäle. Öpp. 3, 5.

Hüa mind appi ahhastusse päwal, siis tahhan ma sind sest wälja kiskuda, ja sinna pead mind auustama. Paul. 50, 15.

Râkige isfeskiskis laulude ja kitusse luggudega ja waimoliško lauludega; laulge, ja laulge mângides Jssandale ommas süddames. Erwes. 5, 19.

Misga teeb üks noor innimenne omma teeradda selgeks? — Kui ta ennast peab sinno sanna järrele. Paul. 119, 9.

Tõest, tõest minna ütlen teile: kes minno
sanna kuleb, ja ussub sedda, kes mind on lask-
kitanud, sel on iggawenne ello ja ei tulle mitte
kohto alla, waid on surmast ello sisse lainud.
Joan. 5, 24.

Kristusse sanna ellago rohkeste teie sees
keige tarkusfega. Kol. 3, 16.

Agga hing heitko üllematte alla, kessel keige-
üllem melewald on, sest üllemad ep olle mui-
do, kui Summalast; agga kes üllemad on, need
on Summalast seatud. Kes nüüd üllematte
wasto panneb, se panneb Summala seadmisse
wasto; agga kes wasto pannewad, need saat-
wad isseenneeste peäle nuhtlust. Rom. 13, 12.

Ärge efsige mitte! Kurjad kõnned rikkumad
head kumbed ärra. 1 Kor. 15, 33.

Kiid ja rojastus ehk ahnuš olgo nimmeta-
matta teie seas, ja habbematta tõ ja jõlle kõnne
ehk naljaheitminne, mis ei sünni, waid enne-
minne tannamist olgo teie seas. Ewes. 5,
3. 4.

Ellagem auaste kui pawa aial, ei mitte

prašfimišes egga liajomišes, ei mitte abbiello
ārrateotamišes egga kimalušes, ei mitte riduš
egga kaddedušes; waid ehhitage ennast Šē-
sanda Jesuše Kristušega. Rom. 13, 13. 14.

Moudke waišed olla ja omma enn šte ašjo
aiada, ja omma kättega tōōd tehha, nenda
kui meie teid olleme kāšknud, et teie peate au-
sašte ellama nende ees, keš wāļjaš on, ja et
teile ūhhegi abbi ei lāhhā tarwiš. 1 Tēss.
4, 11. 12.

Se nattoke, miš ōigel on, se on parrem,
kui mitme ōala suur warranduš. Paul. 37,
16.

Arge laške ei ūhtki nurjatumat sanna om-
mast suust wāļja minna. Šest minna ūtlen
teile (ūtleb Jesuš), et innimesesed peawad arro
teggema kohtopāwal iggauhhešt tūhjast sannast,
miš nemmad on rāfinud. Ewēš. 4, 29. —
Matt. 12, 36.

Meie tunneme šedda, keš ūtleb: Kā temaš-
minne on minno pārralt; minna tahhan jālle
kāttemašta, ūtleb Šēsand; ja weel ūtleb Šē-

sand: Kõl Issand moistab koghut omma rahwa peäle. Hirmus on ellawa Summala kätte langeda. Ebr. 10, 30. 31.

Wata, ma pannen tanna teie ette õnnistust ja ärrawandumist: Õnnistust, kui teie wõttate kuulda Jehowa omma Summala käsjud; ja ärrawandumist, kui teie mitte ei wõtta kuulda Jehowa omma Summala käsksid, kui teie ärralahkute se tee peält, mis ma teid käsfin. 5 Mos. 11, 26—28.

Nenda on Summal mailma armaстанud, et temma omma ainosündinud Poia on annud, et ükski, kes temma sisse ussub, ei pea hukka sama, waid et iggawenne ello temmal peab ollema. Joan. 3, 16.

Minna ollen se keigewäggewam Summal, kái minno palle ees ja olle täieste wagga. 1 Mos. 17, 1.

Keikide filmad ootwad sinno järrele, ja sinna annad neile nende roga ommal aial. Sa teed lahti omma kät ja täidad keik, mis ellab, hea melega. Paul. 145, 15. 16.

Kes tõbb ei tahha tehha, se ei peagi mitte sõma. 2 Tess. 3, 10.

Katske ja hoidke ahnukse eest; sest ükski ei ella ommast warrandussest se läbbi, et temmal wägga paljo on. Luf. 12, 15.

Jehowa! sa kiusad mind läbbi ja tunned mind. Sinna tead mo maggamist ja üllestoustmist; sinna moistad mo mõtted kaugelt ärra. Sa pirad mo kaimishe ja maas-ollemishe ümber, ja olled keik mo teed õppind ärrakatsuma. Kui ep olle weel sannagi mo kele peäl, siis tead sinna, Jehowa! sedda keik ärra. Paul. 139, 1—4.

Oh Summal! kiusa mind läbbi, ja wõtta tunda mo süddant; katsu mind läbbi, ja wõtta tunda mo mõtted! ja wata, kas wallo tee on minno sees, ja juhata mind iggawesse tee peäle. Paul. 139, 23. 24.

Siin ep olle ühtige wahhet; keik on patto teinud, ja on Summala auust ilma. Agga neid moistetakse temma armust õigeks ilma,

se ärralunnastamisfe lābbi, mis Kristusfe Jesusfe sees on. Rom. 3, 23. 24.

Dulge minno jure keik, kes waewatud ja koormatud ollete, ja minna tahhan teile hingamist sata. Wõtke enneste peäle minno ikke, ja õppige minnust: et minna ollen tasfane ja süddamest allandik, siis leiate teie hingamist enneste hingedele. Matt. 11, 28. 29.

Üks Summal on, üks wahhemees ka Summala ja innimeste wahhel, se innimenne Jesus Kristus, kes ennast isse on annud lunnastamisfe hinnaks keikide eest, et se ommal aial piddi üllestunnistadama. 1 Tim. 2, 5. 6.

Meie peame keik arwalikkuks sama Kristusfe kohtojärje ees, et iggaüks peab sedda möda sama, kui temma ihhus on teinud, olgo hea ehk kurri. 2 Kor. 5, 10.

Minna arwan, et sesinnatse aia kannatamisfed ep olle ühtige wāart selle au wāsto, mis meile peab ilmutadama. Rom. 8, 18.

Walwage ja palluge iggal aial, et teid wāart armatakse ärra pōggeneda keige se eest, mis

peab sündima, ja seista innimesse Poia ees kohto päwal. Luf. 21, 36.

Kes ussub Poia siise, sel on iggawenne ello; agga kes ei usso Poia sanna, se ei pea sedda ello naggema, waid Summala wihha ja ab temma peale. Joan. 3, 36.

Kui ma sinno jures ollen, ei himmušta ma ühtige siin Ma peal. Kui mo lihha arralõp-
peb ja mo südda ka, siis olled sa, mo Sum-
mal! mo süddame kaljo ja mo oõsa iggawest.
Laul. 73, 25. 26.

Ühhegi mu sees ep olle õnnistust, sest üh-
tegi muud nimmet ei olle taewa al innimes-
tele antud, kelle läbbi meie peame õnsaks sa-
ma, (kui ükspäiniis se nimmi: Jeesus Kris-
tus.) Ap. Tegg. 4, 12.

Uut kässofanna annan minna teile, et teie
teine-teist peate armastama, nenda kui minna
teid ollen armastanud. Joan. 13, 34.

Kes ussust õige on, se peab ellama, ja kui
kegi arratagganeb, siis ei olle minno hingel
temmast melehead. Agga meie ei olle mitte

nende seast, kes tagganewad hukkamisest, waid nende seast, kes uskwad hinge ärrapeastmisest. Ebr. 10, 38. 39.

Kristus on minno ello, ja surrema mo kasso. Wilip. 1, 21.

Woitle head usowoitlemist, hakka iggawesest ellust kinni, sest olled sinna ka kutsutud. 1 Tim. 6, 12.

Põra mind ümber, siis pöran ma ümber, sest sinna olled Jehowa, mo Jummal. Jer. 31, 18.

Põggene nore-ea himmude eest, ja noua tagga digust, usko, armastust, rahho nendega, kes Jeesandat puhtast süddamest appi hüüwad. 2 Tim. 2, 22.

Wadage minno pole, ja laske ennast ärrapeasta keik mailma otsa rahwas, sest minna ollen Jummal, ja ei üksi mu. Jes. 45, 22.

Sommiko palwe.

Ma tännan sind, armas taewane Jeesa, Jeesusse Kristusse sinno armsa Poia läbbi, et sa mind selfinnatselgi õsel jälle keige kahjo ja

hädada eest olled hoidnud, ja pallun sind, et sinna isse mind ka sel päwal võttaksid hoida patto ja keige kurja eest, et keik mo teud ja mo mõtted sinno pühha tahtmise järrele läh-
haks; ma annan sinno armo hõlks ihho ja hinge ja keik mis mul on; laskita omma püh-
had inglid mulle kaitsjaks, et kurri waenlane minnuft oõsa ei sa. Amen.

Õhto palwe.

Ma tännan sind, kallis taewane Jõsa, Je-
susse Kristusse sinno armsa Poia läbbi, et sa
mind ka jälle sel päwal armoliikkult olled hoid-
nud ja kaitsnud; ja ma pallun sind, anna
mulle keik mo pattud andeks, kus ma ial kõr-
wale ollen lainud mõtte, sanna ehk teoga.
Hoia mind armust sel õsel, võtta mo ihho ja
hing ja keik mis mul on, sinno hõlks, lask-
fita ommad pühhad inglid, kes mind tiwa alla
wõtwad nago kanna poega, et põrgo kul om-
ma kuüntega mind ei werriõta. Amen.

